

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Dawid Miąsik (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z wniosku D.D.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w [...]
o podstawę wymiaru składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 października 2017 r.,
zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]
z dnia 1 marca 2017 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 1 marca 2017 r., 6 Sąd Apelacyjny [...] odrzucił skargę kasacyjną D. D. (wnioskodawczynie) wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z 31 sierpnia 2017 r., oddalającego apelację wnioskodawczynie od wyroku Sądu Okręgowego w [...] z 14 grudnia 2015 r., o podstawę wymiaru składek.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdził, że 27 grudnia 2016 r. wnioskodawczynie reprezentowana przez fachowego pełnomocnika złożyła skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego. 27 stycznia 2017 r. pełnomocnikowi wnioskodawczynie doręczone zostało wezwanie do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej przez przedstawienie pełnomocnictwa do reprezentowania wnioskodawczynie przed Sądem Najwyższym oraz przedstawienie

uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. 3 lutego 2017 r. pełnomocnik wnioskodawczynie uzupełnił częściowo braki skargi kasacyjnej, składając pełnomocnictwo, jednakże nie przedłożył uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, co spowodowało jej odrzucenie.

Zażalenie od powyższego postanowienia Sądu Apelacyjnego wniosła wnioskodawczynie, wnosząc o jego uchylenie w całości i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Wnioskodawczynie zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 2 k.p.c., polegające na uznaniu przez Sąd Apelacyjny, że złożona skarga kasacyjna z 27 grudnia 2016 r. nie zawierała uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, podczas gdy z analizy niniejszej skargi kasacyjnej wynika, że uzasadnienie takie zawarte jest w przedostatnim akapicie niniejszej skargi, a zatem nie było podstaw do wzywania przez Sąd do uzupełnienia braków formalnych w zakresie przedstawienia uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a następnie jej odrzucenia z powodu nieuzupełnienia braków formalnych. Ponadto w stanie prawnym, obowiązującym do 22 maja 2009 r. nie ma podstaw do przyjęcia, iż nieprzedstawienie „wyodrębnionego wyводу prawnego” jako uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi jej brak formalny, którego nieuzupełnienie na wezwanie sądu prowadzi do odrzucenia skargi. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z jego uzasadnieniem nie jest obecnie elementem konstrukcyjnym skargi kasacyjnej, jak to miało miejsce w początkowym okresie obowiązywania regulacji k.p.c. o skardze kasacyjnej. W uzasadnieniu zażalenia wnioskodawczynie podniosła, że odrzucenie skargi kasacyjnej było wadliwe, gdyż wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej wraz z jego uzasadnieniem został w skardze wyodrębniony graficznie. Wezwanie skarżącej do uzupełnienia braków formalnych przez sporządzenie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w tych okolicznościach było zbędne i dlatego niewykonanie tego wezwania w zakreślonym terminie nie mogło powodować odrzucenia skargi. Zdaniem wnioskodawczynie po 22 maja 2009 r., kiedy weszła w życie nowelizacja do k.p.c. wystarczające jest przedstawienie jakiegokolwiek uzasadnienia wniosku o

przyjęcie skargi do rozpoznania i to jedynie Sąd Najwyższy posiada kompetencję do badania czy w takim wniosku przedstawione zostały argumenty przemawiające za merytorycznym rozpoznaniem skargi kasacyjnej. Tylko całkowity brak uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania warunkuje konieczność wezwania skarżącego do jego usunięcia oraz, w razie niewykonania tego wezwania, odrzucenia skargi kasacyjnej, jako niespełniającej wymagań formalnych, co nie miało miejsca w przedmiotowej sprawie, gdyż uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostało przedstawione w odrębnym akapicie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie ma uzasadnione podstawy.

Odrzucenie przez Sąd Apelacyjny skargi kasacyjnej było konsekwencją stwierdzenia, że w wyznaczonym terminie nie usunięto braków formalnych, jakimi była dotknięta skarga w postaci uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Żaląca się słusznie uważa, że skarga zawiera wyodrębniony graficznie element, w którym zostały przedstawione argumenty, które według ubezpieczonego powinny świadczyć o potrzebie przyjęcia jej do rozpoznania (k. 136). W tej sytuacji wezwanie skarżącego do usunięcia braku formalnego skargi przez sporządzenie „uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odrębnego od uzasadnienia podstaw skargi” było zbędne i dlatego niewykonanie tego wezwania w określonym terminie nie mogło powodować odrzucenia skargi kasacyjnej. Jak już wyjaśniono w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z 22 czerwca 2016 r., III UZ 6/16, w obowiązującym stanie prawnym brak formalny skargi kasacyjnej stanowi tylko całkowity brak uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (rozumiany jako brak przytoczenia przez stronę skarżącą okoliczności, które w jej ocenie mają świadczyć o potrzebie przyjęcia skargi). Jeśli w skardze kasacyjnej zawarto wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oraz przedstawiono „jakikolwiek” uzasadnienie takiego wniosku, to skargi nie można traktować jako niespełniającej wymagań formalnych.

W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny niesłusznie wezwał pełnomocnika skarżącego do usunięcia braku formalnego skargi przez sporządzenie uzasadnienia wniosku, zaś niewykonanie tego wezwania nie mogło stanowić podstawy odrzucenia przez Sąd drugiej instancji skargi kasacyjnej. W konsekwencji zaskarżone postanowienie należało uchylić.

kc